VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

SESTDIEN, 1986. GADA 27. SEPTEMBRĪ
Nr. 116 (5500)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Piecgades pirmrindnieki

ĻUBOVA MEĻNIČENKO Līvānu stikla fabrikā vada krāsainā stikla trauku izstrādes briģādi. Tās kolektīvs ir viens no labākajiem republikas Vietējās rūpniecības ministrijā. Labu paraugu pārējiem rāda pati briģādes vadītāja, kura savas sociālistiskās saistības izpilda par 120 un vairāk procentiem.

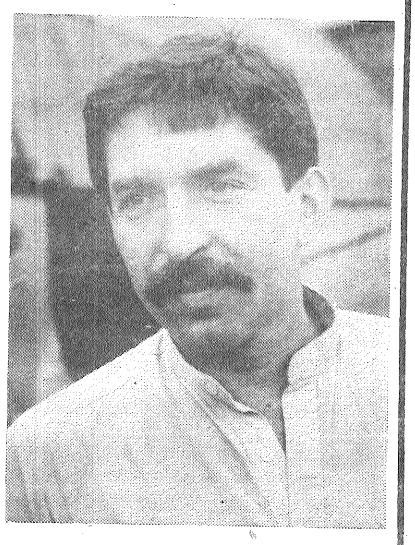

Komunists VALENTINS CAREVS ir stikla pūtējs. Augustā ražošanas plānu viņš paveica par 137 procentiem. Izgatavo produkciju ar indeksu «N», mēnesī apmēram 10 dažādus jaunus izstrādājumus. Komunists aktīvi piedalās arī stikla fabrikas kolektīva sabiedriskajā dzīvē. Viņš ir propagandists, iesaistās sabiedriskās kārtības sargāšanā, sava uzņēmuma bērnudārzā veic peldēšanas trenera pienākumus.

PĒTERIS ŠARKOVSKIS strādā par termosu kolbu izpūtēju briģādes brigadieri. Viņš ir labs organizators, prasmīgi mobilizē kolektīvu ražošanas uzdevumu izpildei. Liela nozīme ir arī personiskajam paraugam. Piemēram, augustā Pēteris Šarkovskis savas sociālistiskās saistības veica par 169 procentiem.

J. SILICKA foto

Ziņo rajona preses grupas

VĀRDS ATPALIĢEJIEM

Aršanas temps augs

Suvorova kolhozā gausi sokas zemes aršana. Kāpēc? Kas tiek darīts, lai situāciju labotu? Atbildēt uz šiem jautājumiem lūdzām saimniecības preses grupu. Tās vadītājs, kolhoza galvenais dispečers S. SERGEJEVS sagatavoja informāciju, kuru šodien publicējam.

Attaisnojuma, protams, nav. Taču iemesli rudens aršanas kavēšanai ir. Par tiem īsumā gribu pastāstīt.

Ziemāju sējas optimālos termiņus esam nokavējuši, un klāt arī lietavas. Tagad tīrumi atkal un atkal jākultivē, pirms tajos laist sējmašīnas. Augsne arvien vairāk izmirkst, tāpēc sējēji izmanto kāpurķēžu traktoru palīdzību.

Kavējas arī kukurūzas novākšana. Lieta vienkārša — modernie agregāti izmirkušā laukā stieg, tos velkam ar kāpurķēžu traktoriem.

Saimniecībā trūkst mehanizatoru kadru, un praktikanti ne vienmēr spēj strādāt pietiekami intensīvi un kvalitatīvi.

Galvenais — nepietiek traktoru aršanai. Iepriekšējos gados mums izpalīdzēja melioratori — viņu varenais K—700 ātri vien apvērsa ievērojamas platības. Palīdzēja arī «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienība. Šogad jāiztiek ar pašu spēkiem vien.

Darbus pārkārtojām, un 25. septembrī art norīkojām jau astonus traktorus (3 kāpurķēžu, 3 lieljaudas T—150 un divus MTZ tipa riteņtraktorus). Šīs mehanizētās vienības veikums — vismaz 30 hektāru dienā.

Lai visu zemi rudenī uzartu, dienā jāapvērš vidēji 60 hektāri. Šādu darba tempu paredzam sasniegt visdrīzākajā laikā.

Skolu audzēkņu palīdzība lieti noderēja

Visa rudens lauku darbu kompleksa savlaicīga un kvalitatīva izpilde ir viens no vissvarīgākajiem tautsaimniecības uzdevumiem. Taču mūsu kolhozs (tāpat kā vairums rajona saimniecību) pašreiz nespēj ražu novākt saviem spēkiem vien. Katru gadu saimniecībai krietni palīdz vietējās skolas audzēkņi. Preiļu 1. vidusskolas zēni un meitenes un arī talcinieki no Rīgas.

Mums 40 hektāros auga kartupeļi. Un paauga raženi — guvums ir apmēram 250 centneru no hektāra. Visu minēto platību apņēmās nolasīt skolu audzēkni: Preiļu 1. vidusskola — 20 hektārus, Galēnu astoņgadīgā skola un Rīgas 44. profesionāli tehniskā vidusskola — pa 10 hektāriem katra.

Jāteic, ka rīdziniecēm (viņas mācās par šuvējām) gāja visgrūtāk, jo meitenes pie lauku dubliem un vējiem nav pieradušas. Taču talcinieces savu uzdevumu izpildīja pirms termiņa, tagad vēl dažas dienas palīdz mums citos darbos.

Sparīgi strādāja mūsu pašu skolas bērni. Arī viņi savas saistības izpildījuši, un kolhozam laiks pildīt savu solījumu: 27. un 28. septembrī skolēnus vedam ekskursijā pa maršrutu Tērvetes parks — Rundāles pils — Liepāja.

Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi jau novākuši 17 hektārus kartupeļu. Atlikušie trīs hektāri tiks nolasīti nākamnedēļ. Līdz ar to kartupeļu rakšana mūsu saimniecībā būs beigusies. Preiliešiem kolhozs apsolījis palīdzību mūzikas instrumentu iegādē. Un, kad notiks pirmais koncerts, tad, protams, prieks būs visiem. Vislielākais gandarījums šodien, ka darba veteāniem aug čakla un izturīga maiņa.

J. DOMUĻEVS,
M. Gorkija kolhoza galvenais dispečers

Preiliešu kartupeļi — rīdziniekiem un maskaviešiem

Tupeņu laiku nereti sauc par slapju un vēsu, taču mums, rajona patērētāju biedrības sagādes kantora darbiniekiem, tas ir visai karsts. Vistiešākajā nozīmē. No pulksten astoņiem rītā līdz deviņiem vakarā Aglonas kartupeļu pieņemšanas punktā bumbuļu kravas piegādā rajona saimniecības un individuālie kartupeļu audzētāji. Tagad, sezonas kulminācijā, jau trīs nedēļas strādājam bez brīvdienām. Taču nesūrojamies, jo tāds jau ir ražas vākšanas likums.

Mums bija izvirzīts uzdevums piegādāt maskaviešiem 1 600 tonnas pārtikas kartupeļu. Uz šo adresi jau nosūtītas apmēram 2 000 tonnas otrās maizes. Rīdziniekiem doto solījumu (piegādāt 700 tonnas kartupeļu) izpildīsim šonedēļ.

Kā zināms, šogad kartupeļu raža ir laba, tāpēc pilsētu strādniekiem varēsim piegādāt pārtikas produktu papildus resursus.

P. BOREIKO,
rajona patērētāju biedrības sagādes kantora direktora vietnieks

Pārskats

par lauku darbu gaitu līdz šī gada 26. septembrim (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Uzarts rudenī (proc.)	Norakti kartupeļi (proc.)	Novāktas lopbarības bietes (ha)
«Rīts»	59	100	2
Dzeržinska	55	100	6
M. Gorkija	53	93	18
K. Marksa	51	88	21
Rudzātu p. s.	51	77	4
«Sīļukalns»	50	48	8
Raiņa	47	90	10
«Kr. Oktjabrj»	44	100	14
Kirova	43	100	5
«Nākotne»	41	100	8
«Zelta vārpa»	40	79	3
«Sark. ausma»	36	100	4
«Dzintars»	33	100	7
Oškalna	22	100	2
Ļeņina	22	86	2
«Dubna»	20	100	5
«Vārkava»	16	90	9
Aglonas p. s.	14	62	1
Rušonas p. s.	13	42	8
Suvorova	6	90	2
RAJONĀ	35	83	139

Sovhozs «Rušona» tā arī nav paguvis novākt 89 hektārus graudaugu, Suvorova kolhozs — 7 hektārus. Tātad 96 hektārus esam velti aruši, kultivējuši, sējuši...

Rajonā nav noplūkti lini 59 hektāru platībā: visvairāk darba Ļeņina kolhozā (31 hektārs) un K. Marksa saimniecībā (20 hektāru).

Rajonā sagatavoti 96 procenti plānotās skābbarības, taču kolhozos «Dubna» un «Zelta vārpa» šis darbs paveikts tikai attiecīgi par 47 un 65 procentiem. Ar ko barosim lopus ziemā?

Ziemāju sēju pabeigušas astoņas saimniecības (Kirova kolhozs uzdevumu izpildījis par 127 procentiem), četras saimniecības no plāna atpaliek par trim līdz pieciem procentiem, diemžēl Suvorova kolhozā un Aglonas padomju saimniecībā apsēti tikai attiecīgi 67 un 69 procenti plānoto platību.

Šogad laika apstākļi nepatīkami pārsteidza visus tos, kuri paraduši uz darbu ilgi gatavoties un tukši spriedelēt. Klāt rudens lieti, un nekāda saraušana neizdodas. Gan jāpiebilst, ka līdzīgi rudeņi mums nav retums. Vajadzēja zināt. Vai vismaz paklausīt biedriskiem aizrādījumiem un pamudinājumiem. Mūsu tā saucamajiem prātvēderiem tagad iznācis tāpat kā pārgudrajam balodim, kurš kērca: «Protu, protu!». Bet ligzdu tā arī neizvija.

LĪVĀNU EKSPERIMENTĀLĀ MĀJU BŪVES KOMBINĀTA KOMUNISTU ATKLĀTĀ VĒSTULE LATVIJAS STARPKOLHOZU CELTNIECĪBAS ORGANIZĀCIJU REPUBLIKĀNISKĀS APVIENĪBAS PARTIJAS BIROJAM

Lūdzam objektīvi un vispusīgi iepazīties ar iemesliem, kas kavē pamatu savlaicīgu nodošanu māju montāžai, kuras ražo mūsu uzņēmums, un palīdzēt atrisināt šo sasāpējušo jautājumu. Tas kavē normālu Līvānu EMBK darbu, dzīvokļu celtniecības paātrināšanu.

Mūs uztrauc tas, ka Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskā apvienība ilgi nespēj atrisināt jautājumu par minerālvates aizstāšanu ar citu augstvērtīgāku siltumizolācijas materiālu.

Lūdzam iedziļināties arī vēl vienā svarīgā jautājumā. Tā būtība šāda: rūpnīca «Ventspils koks» ražo lielformāta koka skaidu plāksnes, bet mūsu uzņēmumam tās piegādā jau sazāgētas. Lai tās izmantotu, mums tās jāsalīmē, bet tas negatīvi ietekmē materiāla izturību.

Mūsu kolektīvs arvien neatlaidīgāk cīnās par produkcijas kvalitātes uzlabošanu, atrod un ievieš neizmantotās ražošanas rezerves. Tomēr pašu spēkiem vien mums ir grūti sekmīgi atrisināt šo problēmu.

Tāpēc LEMBK partijas komiteja griežas pie Jums ar lūgumu sniegt kolektīvam palīdzību.

J. JONIKĀNS,
Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta partijas komitejas sekretāra vietnieks

Divpadsmitā piecgade — mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības kardināla lūzuma piecgade

POLITISKO UN EKONOMISKO MĀCĪBU PIRMĀS NODARBĪBAS PLĀNS

I. Divpadsmitā piecgade — partijas stratēģisko direktīvu realizācijas izšķirošais posms. PSKP CK 1986. gada jūnija Plēnums par pēckongresa darba pirmajiem rezultātiem un pirmajām mācībām. Visas Padomju zemes, nozares un republikas, valsts ekonomiskās un sociālās attīstības divpadsmitās piecgades plāna īpatnības. 1986. gada galvenie uzdevumi. Tautas saimniecības kardinālas pārveidošanas, ekonomikas intensifikācijas un zinātniski tehniskā progresa paātrināšanas ceļi: jauno saimniekošanas un vadīšanas metožu izmantošana.

II. 1986. gada plāna izpilde — darba kolektīva pirmā nopietnā pārbaude un konkrētā atbilde uz partijas XXVII kongresa lēmumiem. Uzņēmuma, ceha un brigādes plāni un sociālistiskās saistības. Deviņu mēnešu darba rezultāti: ekonomiskās attīstības tempi, līgumsaistību izpilde, produkcijas kvalitāte un drošums, izstrādājumu materiālietilpība un energoietilpība, darba ritmiskums un saimnieciskā aprēķina principu nostiprināšana. Labības, augļu un dārzeņu, lopbarības un tehnisko kultūru novākšanas gaita. Stāvoklis lopkopībā. Gatavošanās rudens un ziemas periodam. Ar ko izskaidrojama gausā pārkārtošanās kolektīva darbā. Trūkumi atsevišķu struktūrvienību darbā, to novēršanas ceļi.

III. Kardināla lūzuma piecgadei — ikviena padomju cilvēka iedvesmas pilnu radošu darbu. Efektīvāk attīstīt Vissavienības sociālistisko sacensību par plāna uzdevumu sekmīgu izpildi. Rezerves darba ražīguma paaugstināšanai, produkcijas kvalitātes uzlabošanai un taupības režīma pastiprināšanai katrā darba vietā. Personiskie taupības konti. Darba pirmrindnieku un ražošanas novatoru pieredzes izmantošana.

Nepieciešamība pārkārtoties, mobilizēt visu un ikviena spēkus un radošās potences. Pārvarēt inertumu un vienaldzību, enerģiski apkarot visu, kas neatbilst sociālisma principiem, mūsu pasaules izpratnei un dzīvesveidam. Ikviena komunista un komjaunieša pienākums un aicinājums ir iet pirmajās rindās visas tautas cīņā par partijas kongresa lēmumu izpildi. Strādnieku un kolhoznieku, vadītāju, speciālistu un inženieru, zinātnieku, konstruktoru un apkalpošanas sfēras darbinieku loma ekonomikas dinamiskas attīstības ceļu un metožu un jaunu rezervju meklēšanā. Augsts apziņīgums un organizētība, darba rosme un politiskā aktivitāte — droša garantija mūsu gaitai uz priekšu.

Šodien — Vissavienības propagandistu diena

Darba biedri par vecāko juriskonsulti NADEŽDU KOĻCOVU saka tā: ļoti sabiedriska, godīga, ar līdzsvarotu raksturu. Šajos vārdos izteiktas propagandistes N. Koļcovas galvenās cilvēciskās īpašības. Jā, tāda viņa ir vienmēr un pret visiem. Arī veicot atbildīgos propagandistes pienākumus, vadot nodarbības politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā.

Tāpēc nav nejaušība, ka Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācija viņu rekomendēja arī par žūrības un alkoholisma apkarošanas komisijas priekšsēdētāju. Pēc komunistu rekomendācijas viņa uzņēmās vadīt tautas kontroles grupu, kuras uzdevums ir sekot, vai uzņēmumā racionāli izmanto autotransportu, degvielu un smērvielas.

Nadežda Koļcova ir laba organizatore, erudīta speciāliste. Viņa savas plašās zināšanas nepatur tikai sev, bet labprāt nodod arī citiem. To apliecina arī Nadeždas Koļcovas aktīvā darbība, veicot propagandistes pienākumus. Viņa katru mācību gadu vada nodarbības «Tiesisko zināšanu pamati». Grupā mācās jaunieši. Propagandistes N. Koļcovas vadītās pārrunas ir interesantas, saturīgas, piesātinātas ar faktiem un piemēriem no rūpnīcas kolektīva dzīves. Tāpēc mācību vielu klausītāji viegli uztver un apgūst, prot teoretiskās zināšanas pielietot praksē.

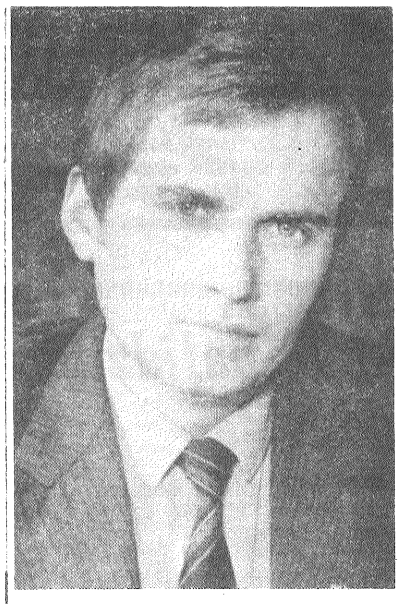

Propagandista pienākumus Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta koka skaidu plākšņu ceha priekšnieks DMITRIJS JEGOROVS veic neilgu laiku. Šis bus otrais mācību gads, kopš viņš vada nodarbības politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā. Sogad viņš strādās ar jauniešiem.

D. Jegorovs rūpīgi gatavojas nodarbībām. Viņš studē PSKP XXVII kongresa materiālus, PSKP CK vēlāko Plenumu lēmumus, lai tos izmantotu mācību laikā, saistītu ar kombināta kolektīva dzīvi, lai saimniecisko darbību, mobilizētu klausītājus sekmīgai divpadsmitās piecgades uzdevumu un sociālistisko saistību izpildei.

Zināma pieredze jaunajam propagandistam ir. Iepriekšējā mācību gadā, vadot nodarbības par sociālistisko dzīvesveidu, viņš ar konkrētiem piemēriem un faktiem atklāja padomju dzīvesveida priekšrocības, savu stāstījumu propagandists argumentēja ar notiekošo gan visā mūsu valstī, gan sava darba kolektīvā. Pārrunām bija objektīvs un analītisks raksturs, tās spilgti izgaismoja studējamās tēmas sociālos aspektus.

Propagandists Dmitrijs Jegorovs nesamierinās ar sasniegto, viņš tagad, tuvojoties jaunajam mācibu gadam politiskās un ekonomiskas izglitibas sistēmā, cenšas pilnveidot propagandas darba metodes, apgūst pirmrindas pieredzi.

Inženiere agroķīmiķe VILHELMINE PETROVA uzskata, ka propagandista darba jēga meklējama apstākli, kad klausītāji iegūtās zināšanas saista ar ikdienas praktisko darbošanos. Tas nozīmē, ka līdz ar to labvēligi ietekmē lauksaimniecisko kultūru ražības kāpinājumu. Tieši tāpēc savās nodarbībās viņa tēmu izskaidro saistībā ar laukkopju, mehanizatoru un speciālistu šodienas un turpmākajiem uzdevumiem.

Ne mazāk svarīgi ir arī tas, ka apmācibu metodi V. Petrova apliecina savā ikdienā kā agroķīmiķe. Viņa gādā par to, lai rajona saimniecibās pilnībā tiktu ieviesta intensivā tehnoloģija sistēmā «Augsne — raža». Bet nodarbibās stāsta klausītājiem, ko jaunajā virzienā izdevies paveikt un kas nav izdevies, kur nāksies papūlēties, lai palielinātu zemkopibas produkcijas kopievākumu. Visus, kuri apgūst sociālistiskās ekonomikas jautājumus, propagandiste ievirza praktiskās palīdzibas sniegšanā lauku ļaudīm to uzdevumu veikšanai, kuri tika izvirzīti PSKP XXVII kongresā un paredzēti šim gadam, kā arī divpadsmitajai piecgadei kopumā.

Savā pieredzē nodarbibu vadīšanā politiskās un ekonomiskās izglitibas sistēmā Vilhelmīne Petrova labprāt dalās ar citiem propagandistiem.

Propagandistei VALENTĪNAI SAMOHVALOVAI ir raksturīga jaunu mācibu formu un metožu meklēšana un ieviešana. Vadot nodarbibas, šajā nolūkā viņa plaši izmanto propagandas tehniskos līdzekļus, piemēram, diafilmas un diapozitīvus, ja izdodas — arī kinofilmas, attiecīgo zinātņu nozaru speciālistu lekciju un pārrunu ierakstus magnetofona lentē, kā arī dažādus plakātus, grafikus un citus uzskates līdzekļus. Tāpēc klausītāji labprāt dodas uz viņas vadītajām nodarbibām, jo tās allaž rit dzīvi un interesanti.

Valentīna Samohvalova ir rajona propagandistu semināra vadītāja. Taču ar to vien viņas sabiedriskā darbība neaprobežojas. Viņa regulāri apmeklē citu propagandistu vadītās nodarbibas politiskās un ekonomiskās izglitibas sistēmā, iepazistas, apkopo un izplata viņu pieredzi mācibu organizēšanā. Daudz uzmanibas Valentīna Samohvalova veltī individuālajam darbam ar propagandistiem. Viņa regulāri analizē viņu darba formas un metodes, norāda uz atsevišķiem trūkumiem, taktiski, bez asiem pārmetumiem ieteic paņēmienus, kā tos novērst un aktivizēt mācibas.

Valentīna Samohvalova strādā ūdenssaimniecibas celtniecibas Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas politiskās izglitibas kabinetā. Arī savus tiešos pienākumus viņa veic priekšzīmīgi.

Apbalvojumi labākajiem

Pelnītu autoritāti klausītāju vidū iemantojuši daudzi rajona propagandisti. Labākie no viņiem nesen saņēma augstus apbalvojumus.

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu apbalvots rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. MIHAILOVS.

Ar VĻKJS Centrālās Komitejas Goda rakstu apbalvots Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta ceha priekšnieks D. JEGOROVS.

Ar V. I. Ļenina Goda rakstu apbalvota Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas direktora vietniece B. SVOKA.

Ar propagandistu galda medaļām apbalvoti Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas vecākā juriskonsulte N. KOĻCOVA un 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas politiskās izglītības kabineta vadītāja V. SAMOHVALOVA.

Ar Latvijas ĻKJS CK Goda rakstiem apbalvoti Preiļu siera rūpnīcas inženiere bakteriologe T. PAŠKOVA, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes inženieris apzaļumotājs A. BAĻCERS un kolhoza «Dzintars» galvenais enerģētiķis S. MALNACS.

Savstarpēji vienoti uzdevumi

Viena no galvenajām ideoloģiskā darba formām ir politiskās un ekonomiskās mācības, kuru uzdevums ir komunistus un visus darbaļaudis apbruņot ar prasmi politiski pareizi domāt un rīkoties, sekmēt visu ražošanas organizācijas progresīvo metožu izplatīšanos un nostiprināšanos, atklāt vēl neizmantotās rezerves.

PSKP CK lēmumā «Par darbaļaužu politiskās un ekonomiskās izglītības organizēšanu 1986. — 1987. mācību gadā» ir uzsvērti divi šī posma stratēģiskie uzdevumi: visa mācību satura pilnīga pakļaušana PSKP XXVII kongresa materiālu padziļinātai studēšanai, kā arī politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmas pakāpeniska pārkārtošana.

Abi uzdevumi ir savstarpēji cieši saistīti. To izpildei tika pieskaņota un pārkārtota mācību grupu komplektēšana jaunajam mācību gadam mūsu fabrikā. Izveidojām četras grupas partijas politiskās izglītības sistēmā, četras komjaunatnes un desmit ekonomisko mācību grupas. Vēl darbosies arī tautas universitātes divas fakultātes.

Komplektējot grupas, galvenokārt ņēmām vērā fabrikas ražošanas struktūru. Līdz ar to, piemēram, partijas politiskajās mācībās daļa klausītāju būs arī komjaunieši un bezpartejiskie, savukārt daļa komunistu piedalīsies ekonomiskajās mācībās. Šāda pieeja grupu komplektēšanai ļauj apvienot klausītājus ar vienādām ražošanas problēmām, vienādiem uzdevumiem.

Sekmīga mācību norise lielā mērā ir atkarīga no propagandista personības. Šos cilvēkus izvēlējāmies īpaši rūpīgi, domājām arī par viņu sagatavotības līmeņa paaugstināšanu. No mūsu divdesmit propagandistiem divpadsmit ir PSKP biedri, piecpadsmit ir ar augstāko, bet pārējie — ar vidējo speciālo izglītību.

Lai gan lielākajai daļai propagandistu ir krietna pieredze, lietderīgi ir papildināt zināšanas. Ar Latvijas PSR Tautas saimniecības speciālistu starpnozaru kvalifikācijas paaugstināšanas institūta palīdzību jau oktobrī plānojam uzsākt propagandistu mācības. Cenšamies uzlabot propagandistu nodrošinātību ar informatīvo materiālu un uzskates līdzekļiem. Saņemam izdevniecības «Plakāts» sēriju «PSKP politikas aktuālie jautājumi». Fabrikas bibliotēka regulāri tiek papildināta ar jaunāko sabiedrisko politisko literatūru. Taču jāatzīst arī tas, ka ierobežoto periodiskās literatūras parakstīšanās limitu dēl daļu izdevumu, kas propagandistiem ļoti vajadzīgi, mums pietrūkst. Saņemam tikai pa vienam eksemplāram «Ekonomičeskaja gazeta», «Političeskoje samoobrazovanije», «Slovo lektora».

I. SNIĶERS,
Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Saistīt ar dzīvi, rosināt aktivitāti

Skolas zvans jau ieskandinājis darba gaitas skolu jaunatnei. Uz jaunā mācību gada sliekšņa ir arī mūsu rajona marksistiski ļeņiniskās izglītības sistēmas klausītāji un propagandisti.

Mācību gada sākums politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā vienmēr ir nozīmīgs notikums partijas organizāciju un darba kolektīvu dzīvē. Bet šogad jo īpaši: notiek mācību pārkārtošana atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem. Šis būs jaunu meklējumu gads — gan mācību procesa organizēšanā, gan mācību struktūras izveidošanā atbilstoši katra darba kolektīva īpatnībām. Visa tā būtība — kāpināt politisko un ekonomisko mācību kvalitāti un rezultativitāti, ciešāk saistīt tās ar reālajām šīsdienas problēmām, ieinteresēt katru klausītāju aktuālu sabiedriski politisko un ekonomisko jautājumu studēšanā. Šāda nostādne ir akcentēta PSKP Centrālās Komitejas lēmumā «Par darbaļaužu politiskās un ekonomiskās izglītības organizēšanu 1986. — 1987. mācību gadā».

Izvēloties mācību formas un komplektējot klausītāju grupas, runājoties ar cilvēkiem, lai uzzinātu katra vēlmes, partijas organizācijās rodas daudzi jautājumi. Atbildes uz tiem nevar būt vienādas visos kolektīvos. Tāpēc, pārkārtojot mācību organizatorisko struktūru, galvenais kritērijs ir izveidot tādu mācību sistēmu, kurā dominē iniciatīva, novatorisms, kura būtu maksimāli paklauta valsts, katra kolektīva sociāli ekonomiskās attīstības problēmām, to studēšanai.

Otrs svarīgs pārkārtošanās virziens ir mācību satura aktualizēšana. Minētajā PSKP CK lēmumā norādīts, ka šis mācību gads ir partijas XXVII kongresa materiālu padziļinātas studēšanas gads. Tāpēc politiskajās mācībās ieteikts studēt kursu «Valsts ekonomiskās un sociālās attīstības paātrinājums — PSKP stratēģiskā līnija», pedagogu un pirmsskolas iestāžu kolektīviem — «Valsts ekonomiskās un sociālās attīstības paātrinājums un jaunatnes mācīšanas un audzināšanas darba pilnveidošana», kultūras darbiniekiem — «PSKP XXVII kongress un sociālistiskās mākslinieciskās kultūras attīstība».

Ekonomiskajās mācībās studēs kursu «Ražošanas intensifikācija». Šī kursa vielu klausītāji apgūs diferencēti, atbilstoši tautsaimniecības nozaru specifikai.

Galvenā uzmanība, protams, tāvelta darbam ar propagandistu kadriem. Esam domājuši, kā uzlabot metodisko palīdzību propagandistiem. Mācību gada sākumā aicināsim visus propagandistus uz rajona ideoloģiskā aktīva metodisko konferenci «Ideoloģiskā aktīva uzdevumi darbaļaužu ideoloģiskajā audzināšanā PSKP XXVII kongresa garā».

Pirmo nodarbību visās politisko un ekonomisko mācību formās ieteicams veltīt tēmai «Divpadsmitā piecgade — valsts ekonomiskās un sociālās attīstības radikāla lūzuma piecgade». Šīs nodarbības galvenais mērķis — palīdzēt katram klausītājam izprast, ka jaunais piecgades plāns ir liels solis PSKP XXVII kongresa izstrādātās ekonomiskās un sociālās politikas īstenošanā, tas ir katras nozares, visa tautsaimniecības kompleksa darbības programma. Katram darba darītājam jābūt īstam cīnītājam piecgades frontē, jādod jūtams personisks ieguldījums kopdarbā.

Partijas rajona komiteja rekomendē pirmo nodarbību marksistiski ļeņiniskās izglītības sistēmā rūpniecības, celtniecības uzņēmumos un organizācijās, iestādēs, vispārizglītojošajās un profesionāli tehniskajās mācību iestādēs organizēt 9. oktobrī, bet kolhozos un padomju saimniecībās — 4. novembrī. Pirmajai nodarbībai jākļūst par ikviena propagandista paraugnodarbību.

Katrai partijas pirmorganizācijai nopietni jārūpējas par propagandistu kadriem. Viņu galvenais ierocis ir vārds. Vārds, kas sacīts ar degsmi, no sirds. Teikto apliecina mūsu pieredzējušo propagandistu darbība. Aktīvāko un meistarīgāko vidū allaž ir Nadežda Koļcova (Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā), Berta Svoka (Preiļu kooperatīvajā profesionāli tehniskajā vidusskolā), Irēna Meņšikova (Aizkalnes astoņgadīgajā skolā), Tatjana Pirogova (Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā), Dmitrijs Jegorovs (Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā), Edmunds Lavrinovičs (rajona agrorūpnieciskajā apvienībā) un citi biedri. Viņu pieredze apliecina un māca — nodarbībām būs rezultāti tikai tad, ja cilvēki nevis vienkārši klausīsies propagandista lekciju, bet gan jo aktīvi piedalīsies mācībās.

Organizējot nodarbības, vairāk jāļauj darboties pašiem klausītājiem. Viņi jāiesaista marksisma-ļeņinisma teorijas jautājumu un partijas un valdības dokumentu patstāvīgā studēšanā. Plaši jāizmanto aktīvās mācību formas.

Protams, daudz kas atkarīgs no pašiem klausītājiem. Rezultāti būs tikai tad, kad katrs apzināti mācīsies un iegūtās zināšanas centīsies izlietot praksē.

27. septembris — Vissavienības propagandistu diena. Pēc tradīcijas tā ir sava veida darba skate, kurā pārlūkojam paveikto, runājam par turpmākajiem uzdevumiem.

Vakar un šodien Rīgā pulcējas propagandisti uz republikas propagandistu 2. salidojumu. Tajā piedalās arī 18 pārstāvji no mūsu rajona. Pirms dažām dienām, 24. septembrī, rajonā notika sanāksme, kurā piedalījās partijas pirmorganizāciju sekretāri un mācību organizatori. Kopīgi apspriedām mācību grupu komplektēšanas laikā paveikto un tos uzdevumus, kuri būs jārisina, apgūstot marksisma-ļeņinisma teoriju, saistot to ar šodienas praksi.

Lai mūsu kopīgais darbs politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā ir auglīgs un pilnīgi atbilst PSKP XXVII kongresa garam un prasībām!

V. VUCĀNE,
Latvijas KP rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja

Cilvēks un viņa darbs

MĀJA MEŽA VIDŪ

PASPIEDU Jāņa Čekaļina roku, uzmanīgāk ielūkojos viņa kalsnajā, vēju appūstajā sejā, un uz mirkli man šķita, ka no šī cilvēka uzvirmo dzīva, asa sveķu smarža. Tas, laikam, nāk no profesijas — Jānis Čekaļins ir atsveķotājs. Jau daudzus gadus viņš ir uzticīgs vienai darba vietai — Līvānu mežniecībai.

No sākuma man likās, ka Jānis Čekaļins nav no runīgajiem. Vairāk klusētājs. Vai tā ir rakstura iezīme? Drīzāk ieradums. Vairāk nekā desmit gadus viņa darbs rit pilnīgā vientulībā. J. Čekaļina profesijai ir īpatnēja specifika: tā prasa lielu pašdisciplīnu. Priekšniecība tālu, nav kas pastāvīgi kontrolē, darbalaiks lielākoties viņa paša ziņā. Un šeit priekšplānā izvirzās pienākums. Nepieciešamība krietni un līdz galam veikt savu darbu.

Un Jānis Čekaļins to dara. Jo mežs ir viņa dzīve.

Varbūt lasītājs nedaudz izbrīnīsies, uzzinot, ka J. Čekaļins ir dzimis rīdzinieks. Jo attiecībā uz meža darbiniekiem mums ir izveidojies zināms vērtējuma stereotips: mežā strādā cilvēks, kurš pats bērnību vai jaunību ir pavadījis lauku vientulībā. Ar J. Čekaļinu viss ir citādi. Lielpilsētas trokšņi, neona ugunis, cilvēku jūra... Bet te — mājiņa tik dziļi mežā, ka tuvāko māju gaiļi dziedam var dzirdēt tikai visklusākajā vakarā vai kad vējš pūš no ciema puses. Tā tas ir. Nevis akmens sprostā, bet egļu un priežu ielenktās meža mājās Jānis Čekaļins ir atradis savu dzīves piepildījumu.

Gandrīz pirms 18 gadiem dzīves ceļi atveda viņu uz Līvānu mežniecību. Un ieguvēji bija abi — ir mežs, ir cilvēks. Mājas sauca mazliet neierasti — «Tīteņi». Pirms viņa te dzīvoja kāds mednieks, tagad te iemaldās ja nu vienīgi noklīdis sēņotājs. Bet J. Čekaļinam ar savu dzīvesbiedri Antoņinu šeit ir labi. Tad, pirms 18 gadiem, satikās divi pie grūtībām pieraduši cilvēki un uzsāka kopīgu dzīvi tālāk no ziņkārīgo acīm. Nekas netraucēja viņiem veidot savu nākotni neatlaidīgā ikdienas darbā.

Bet atsveķotāja darbs nav no vienkāršajiem. Atsveķošanas sezona sākas maijā un turpinās līdz septembra vidum. Priedē iegriež brūci, no kuras tad arī tek sveķi. Sezonas laikā katrā izmantojamajā priedē ir jāiegriež 36 brūces, no kurām jāiztek apmēram puskilogramam sveķu. Te vajadzīga pieredze. J. Čekaļins lieliski zina, ka vislabāk sveķi tek no brūcēm, kas iegrieztas saulainās dienās agri no rīta vai vēlu vakarā. Vēl ir jāievēro pareizs brūces grieziens, tās dziļums un savienojums ar zariem. J. Čekaļins ir panācis, ka katra priede viņa saimniecībā dod līdz 800 gramiem sveķu. Bet atsveķojamo koku ir ne mazums — trīs tūkstoši katru sezonu. Matemātika šeit pavisam vienkārša: plānoto 1 500 kilogramu sveķu vietā ievākti 2 400 kilogrami.

Nav jābūt speciālistam plānotājam, lai saprastu, kādu efektu tautas saimniecībā dod Jāņa Čekaļina darbs, ja virs plāna tikai no «viņa» meža vien saņemta gandrīz tonna sveķu.

Bet ko dara atsveķotājs, sezonai beidzoties? Darba pietiek. Jāizcērt brikšņi un krūmi, tādējādi atbrīvojot pieeju «darba priedēm, jātaisa tiltiņi, jāsien slotas. Bet, tuvojoties pavasarim, jātaisa tā saucamie spoguļi — priedei jānoņem miza tajā vietā, kur paredzēta brūce.

Lūk, tā bez steigas rit Jāņa Čekaļina darba dienas. Mežā kā nekur citur mēs izjūtam gadalaiku maiņu. Tieši un atklāti šeit mūs uzrunā viņas augstība — daba. Vajag tikai prast uzmanīgi lasīt šo lielo gudrības grāmatu. Un brīnišķīgi, ka tā ir gudra un krietna cilvēka rokās.

K. AMATNIEKS

Lūk, tāds ir Preiļu iekšlietu daļas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs, sabiedriskās kārtības sargāšanas vecākais inspektors Ivans Ludāns. Vienmēr mozs, iznesīgs un smaidīgs.

Puisis nemeklē vieglumu. Tieši pretēji. Sekojot iekšlietu daļas komunistu paraugam, viņš iet tur, kur grūtāk, nereti — arī bīstamāk.

Ivans Ludāns darbojas ātri un izveicīgi, kā to prasa konkrētā situācija.

Tāpēc arī viņu atzinīgi vērtē darbā. Bet jaunatne ciena Ivanu par to, ka, viņš spēj padarīt dzīvāku iebkuru komjauniešu pasākumu. Pēc sekretāra iniciatīvas iekšlietu daļas komjunieši uzņēmās šefību pār grūti audzināmajiem pusaudžiem, turpināja darbu Slavas istabas izveidošanā.

Lūk, kāpēc arī komjunieši ievēlēja I. Ludānu par savu delegātu uz komjaunatnes rajona XXIIII konferenci.

S. PETROVAS teksts,
J. ZANDES foto

Padomju tradīciju skate

Republikā notiek padomju tradīciju un rituālu telpu skate. Piedalās rajonu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļas, pilsētu un ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomitejas, apbedīšanas biroji un kultūras iestādes.

Skates ieskaņā notika mehanizatoru dinastiju vakars Vārkavas ciemā.

Tautas nama zāle uzposta, izveidotas izstādes no rudens veltēm, smaržo ķimeņu tēja. Kopā pulcējušies ciema iedzīvotāji, lai novērtētu savas saimniecības darba ikdienu, lai tiktos ar cilvēkiem, kuri ne tikai neskaita solus, bet savu iemīļoto profesiju nodod bērniem.

Mehanizatoru dinastiju vīri ienāk zālē ar simbolisku uguni, kas visus ilgos gadus sildīja un silda viņu mājas pavardus. Ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja L. Kacare ievada sarunu par darba nozīmību, vērtību. Pateicības vārdi skan Grigorjevu, Trofimovu, Ūsānu, Kirilovu dinastijām. Svinību dalībniekus sveica gan kolhoza «Vārkava» valdes priekšsēdētājs I. Fedotovs, gan pašdarbnieki.

S. KURTIŅA,
rajona kultūras nama metodiķe

Efektīva tehnoloģija

ĻEŅINGRADA. M. Kaļņina Ļeņingradas Politehniskā institūta zinātnieki izdarījuši labojumu termoelektrostaciju darba režīmā. Viņi izstrādājuši jaunu metodi kurināmā sadedzināšanai daudz zemākā temperatūrā nekā parasti. Tehnoloģija paver tvaika ģeneratoru unifikācijas perspektīvas, ievērojami vienkāršo katlu izgatavošanu un montāžu. Jaunā metode jau tiek ieviesta vairāku mūsu zemes pilsētu termoelektrostacijās.

TASS

Nedienas ar būvmateriāliem

Uzmanību: problēma

Ja kāds no jums šodien iedomātos kļūt par amatieri celtnieku vai remontētāju, tad mierīgai dzīvei būtu jāteic ardievas. Nesen iegāju Preiļu būvmateriālu veikalā un uzsāku ar pārdevēju Irēnu Urču aptuveni šādu sarunu:

— Pārdodiet, lūdzu, man divus durvju un vienu loga bloku.

— Nauda man ir, — es jautri piebildu.

— Lai jūsu naudiņa mierīgi paliek makā, — atjokoja meitene, — tāpēc, ka ne viena, ne otra pārdošanā nemaz nav.

— Nu, tad iegādāšos kubikmetru smilšu. Krāsni vajag remontēt. Un vēl spaiņus divus mālu, vajadzīgi būtu arī ugunsdrošie ķieģeļi — gabalu divdesmit.

— Nav ne viena, ne otra, ne trešā. Un vēl es jums teikšu, ka ugunsdrošos ķieģeļus, arī silikātķieģeļus, gāzbetona blokus, koka plāksnes un citus deficītos materiālus mēs pārdodam tikai ar speciālām rajona izpildkomitejas izziņām. Priekšroka ir tiem, kas oficiāli veic individuālo celtniecību: saņēma, piemēram, bankā azdevumu un izpildkomitejā dabūja atļauju materiālu iegādei.

— Bet man taču jāveic sīkais remonts, ārpus plāna, tāpēc, ka vakar sabruka krāsns, — noraizējies nopūšos.

— Diemžēl mēs nekādi nevaram jums palīdzēt, — atbildēja pārdevēja.

Un tā atbildēt nākas daudziem: ne tikai ierindas pārdevējam, bet arī vienam otram vadītājam, kura pienākumos ir arī Latvijas PSR Ministru Padomes lēmuma par iedzīvotāju nodrošināšanu ar celtniecības materiāliem izpilde. Lēmums paredz būvmateriālu izlaides palielināšanu, to kvalitātes uzlabošanu, tirdzniecības paplašināšanu, ieklaujot tādus pircēju apkalpošanas veidus kā celtniecības materiālu iekraušanu nogādāšanu uz pircēja būvlaukumu un tamlīdzīgus.

— Kas ar to nodarbosies rajonā? — jautāju rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniekam, plānu komisijas priekšsēdētājam J. Kokoram.

— Darbu koordinēšanu uzņēmās plānu komisija. Praktiskos jautājumus, kas saistīti ar celtniecības materiāliem tirdzniecību, vajag risināt rajona patērētāju biedrībai. Tā parūpēsies par šī dienesta kadriem, materiālās bāzes izveidošanu un nostiprināšanu, izstrādās savus ieteikumus darbā ar celtniecības materiāliem pieejādātājiem. Šis jautājums pēc Latvijas Patērētāju biedrību savienības pieprasījuma tiks oficiāli izskatīts Latvijas PSR Ministru Padomē. Republikas Ministru Padome ar papildlēmumu ir devusi norādījumus, kā atrisināt kravas piegādes jautājumus. Transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas funkcijas var uzņemties kolhozi (pēc viņu piekrišanas). Obligāti šis pienākums jāuzņemas sovhoziem, uzņēmumiem, organizācijām, kuru īpašumā ir transporta līdzekļi.

— Kā tas tiek realizēts mūsu rajonā? Cilvēki, kas veic individuālo celtniecību, gaida materiālus. Bet veikalā vairums no tiem ir deficīts...

— Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja uzdeva savām nodaļām izpētīt pieprasījumus pēc celtniecības materiāliem, ņemt uzskaitē visus, kas veic individuālo celtniecību, lai 1987. gadā viņus nodrošinātu ar materiāliem. Viņiem ir jāpalīdz pirmām kārtām.

— Pilnīgi jums piekrītu. Bet kā tad veikt parastu dzīvokļa remontu? Tādam darbam reizēm vajag tīro nieku: puskubikmetru smilšu, dažus kilogramus cementa, māla, kaļķu, keramzīta vai citu materiālu.

— Arī šīs prasības mēs nevaram atstāt bez ievērības. Tāpēc rajona patērētāju biedrībai ieteikts plašāk reklamēt to, kas jau ir pārdošanā: izdot speciālas reklāmas lapiņas, sniegt paziņojumus rajona avīzē un pa vietējo radio. Patērētāju biedrībai jāparūpējas arī par to, lai būtu centralizēti laukumi un noliktavas to celtniecības materiāliu uzglabāšanai, kuri tiek realizēti mazumtirdzniecībā sīkā iepakojumā. Protams, tai jābūt ciešākiem sakariem ar piegādātājiem uzņēmumiem, saņādes un pakalpojumu organizācijām, pilnīgāk izmantojot celtniecības un rūpnieciskās ražošanas atlikumus. Citus ar celtniecību saistītus jautājumus varētu apspriest «Atklāto vēstuļu dienās», kuras ik gada ceturksni tiek rīkotas apdzīvotās vietās. Uz tiešu sarunu šeit vajadzētu aicināt tirdzniecības darbiniekus, pakalpojumu kombināta, transporta organizāciju, rajona arhitektūras dienesta pārstāvius. Savus paskaidrojumus varētu sniegt prokuratūras, tautas tiesas, milicijas, ciemu un pilsētu izpildkomiteju darbinieki.

Un tomēr sarunā ar plānu komisijas priekšsēdētāju daudz kas netika pateikts. Piemēram, agrāk būvmateriālu pircējs varēja iegādāties veikalā benzīna talonus, ar tiem ierasties pakalpojumu kombinātā un pasūtīt mašīnu. Tagad tas nav atļauts. Tātad atliek iet pie uzņēmuma, iestādes vai organizācijas vadītāja un lūgt mašīnu? Bet kur lai ņem papildus benzīnu?

Varbūt atkal meklēt šoferi — haltūristu un piedāvāt viņam naudu par materiālu nelikumīgu piegādi? Tādējādi problēmu nevar atrisināt. Ne mazāk sarežģīti jautājumi rodas, kad pircējam vajag preci iekraut transporta līdzeklī vai izkraut no tā.

Lai arī kādā ceļā netiktu risināti šie jautājumi, viens ir skaidrs: pircējs nedrīkst būt lūdzēja lomā. Viņam ir tiesības prasīt par samaksu būvmateriālu piegādi, to centralizētu iekraušanu un izkraušanu. Daudzi avīzes lasītāji pilnīgi pamatoti iesaka, ka būvmateriālu piegādes, iekraušanas un izkraušanas funkcijas varētu pildīt ne tikai 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, 21. pārvietojamā mehanizētā kolonna, starpkolhozu celtniecības organizācija, bet arī patērētāju biedrība un sadzīves pakalpojumu kombināts. Lielā mērā šos uzdevumus varētu risināt Preiļu centrālais dispečerdienests.

Tālāk. Kam un cik vajag, un cik drīkst pārdot būvmateriālu? Vai šie materiāli, bieži vien deficīta prece, tiek pirkti tikai savām vajadzībām? Vai tos nepērk izturgošanai? Lai tas nenotiktu, arhitektiem vajadzētu objektīvi noteikt vajadzīgo materiālu daudzumu un izsniegt speciālu atļauju to iegādei veikalā. Bet tirdzniecībā jābūt obligātajam būvmateriālu sortimentam, lai pircējs bez jebkādām rakstiskām atļaujām varētu nopirkt vajadzīgo preci.

Jūs nolēmāt celt vai remontēt māju laukos? Pagaidām tā ir sarežģīta lieta. Jo īsāk ar būvmateriālu sagādi. Lai jurģus jūs sagaidītu laikus un bez liekām raizēm, par to atbildīgi ir tie rajona vadītāji, kuru tiešais pienākums ir risināt šo jautājumu. Patlaban gan vēl ne viss ir nokārtots tā, lai cilvēks, kurš sāk būvēt māju, kādu citu ēku vai arī tās remontēt, visus nepieciešamos materiāluš varētu dabūt bez raizēm un nervozēšanas.

Z. BURIJS

Cilvēks un likums

Kas būs, ja kas būs?

KRITISKA REPORTAŽA

Braucam uz Preiļu siera rūpnīcu un ar ceļabiedru apspriežam šo jocīgo jautājumu. Ja lasītāji atceras, nesen tas izskanēja televīzijas raidījumā, kas bija veltīts jautro un asprātīgo kluba kārtējam sarīkojumam, kad tikās topošie Maskavas un Voroņežas inženieri celtnieki. Šim studentu kalambūram bija savs «celtnieku konteksts», taču to tikpat labi varētu attiecināt arī uz situāciju, kāda izveidojusies siera rūpnīcā.

Ievajadzējās šo to uzcelt. Nu ko, laba lieta: izstrādā projektu, sameklē tehniku, materiālus, fondus, kadrus un godam ķeries pie darba. Gatavojoties uzsākt celtniecību, administrācijas pārstāvji rīkojās galvenokārt atbilstoši likumiem.

Galvenokārt..., bet ne visos gadījumos.

Piemēram, vairākkārt un uz dažādiem termiņiem šeit pieņēma darbā viesstrādniekus: mūrniekus un apmetējus, kā saka, brīvus ļaudis. Rūpnīcas kadru daļas darbinieki viņus pieņēma darbā, nepieprasot ne darba grāmatiņas, ne citus dokumentus, neielūkojās arī viņu pasēs. Bet rajonā jau ir bijuši vairāki gadījumi, kuri vēlreiz apliecina, ka, pieņemot cilvēku darbā, vajag interesēties par viņu vairāk, ievērot darba likumus. Ne velti Latvijas PSR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 189. pants paredz naudas sodus (10 vai 50 rubļu lielus) tām uzņēmumu un iestāžu amatpersonām, kuras pieņem darbā cilvēkus bez pases vai pierakstīšanās.

Liela atbildības daļa (arī materiālās) attiecas ne tikai uz amatpersonām, bet arī uz pilsoņiem, kuri nelevēro pasu režīmu.

Un kas gan iznāk, kad «pēc likuma neiznāk»? J. Koblaks bija pieņemts darbā par celtnieku, naudu saņēma Preiļos, bet pierakstīts, kā jūs domājat, kur? Ivanofrankovskas apgabala Kalušas rajonā. Puisim 23 gadi, komjaunietis.

Tiekoties ar viņu pusdienu pārtraukumā Preiļu siera rūpnīcas ēdnīcā, avīzes korespondents un milicijas pasu nodaļas pārstāvis uzdeva komjaunietim jautājumu:

— Jaroslav, kur jūs esat komjaunatnes uzskaitē?

— Nekur, — skanēja atbilde.

— Bet karaklausības?

— Pēc dzīvesvietas, Ivanofrankovskas apgabala Kalušas rajona kara komisariātā.

Nu, lūk, meklē, kara komisār, rezervistu nevis savā rajonā, bet kaut kur Latvijā. Un vai arī šeit atradīs? Uz šo jautājumu nespēja atbildēt ne pats rezerves kareivis, ne Preiļu siera rūpnīcas kadru inspektore M. Kiričenko. Vadītāji par visu ir parūpējušies, tikai ne par likuma ievērošanu, cilvēku pieņemot darbā.

Tāpēc pašlaik Preiļos dzīvo un strādā vesela Priutjosovu dinastija no Černovicu apgabala, V. Romans (no tās pašas puses), S. Ursuļans no Aizkarpatiem un citi viņu novadnieki — pavisam 13 cilvēki. Īsts velna ducis.

Kas viņi par cilvēkiem, un kurš atbild par viņiem? Lai arī viņi labprātīgi atbraukuši mums palīdzēt, tomēr visu vajag darīt likumīgi. Citādi izteiciens «Nekas jau nebūs» attaisnosies tikai līdz zināmam laikam: šodien 10 rubļi soda naudas, rīt — 50. Bet parīt?

Pēc visu šo «kāpēc» apspriešanas, pavadot milicijas un redakcijas pārstāvjus līdz sava kabineta durvīm, Preiļu siera rūpnīcas direktors P. Zukulis valsirdīgi atzinās:

— Teikšu atklāti: vainīgs, neiedziļinājos. Būs mācība nākotnei.

B. ZERNOVS

SESTDIENAS NOSKAŅA

Piedalās visa ģimene

Starp dažādām atpūtas formām, kurās iesaistās Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas ļaudis, ir arī kalnu tūrisms. Uzņēmumā strādā patiesi kalnu tūrisma entuziasti, piemēram, J. Mazurs, V. Bogdanovičs, A. Lācars un citi. Kopā ar administrāciju, arodkomiteju un komjaunatnes pirmorganizāciju viņi popularizē ģimeņu tūrismu.

Vasarās uz kalniem dodas vairākas tūristu grupas. Kopš 1985. gada kalnu pārgājienos piedalās arī ģimenes. Lūk, arī šovasar entuziasti veica pārgājienu pāri Tjanšanam uz Isikula ezeru. Jaunākajam bija tikai pieci gadi.

Ceļojumu sākām 27. jūnijā, kad ar lidmašīnu TU—154 lidojām uz Almaatu. Reiss ilga astoņas stundas, un visi, īpaši bērni, ļoti gaidījām tikšanos ar kalniem. Pavisam drīz tā arī notika.

Pirmie kilometri kalnos un pāreja «Ozjornij» (3 567 metri virs jūras līmeņa) mazāk trenētajiem bija samērā ciets rieksts. Taču brīnišķīgā daba: straujās kalnu upītes, tīrais gaiss palīdzēja atsvabināties no noguruma. Atpūtāmies un atkal visi devāmies ceļā. Nākamā tikšanās bija ar Ak—Sū pāreju, kura atrodas 4052 metrus virs jūras līmeņa.

Pārgājiena beigās mūs sagaidīja Kirgīzijas dabas pērle — Isikula ezers, kura piekrastē atpūtāmies vairākas dienas. Pēc tam, Kirgīzijas saules nobrūninātī, posāmies mājup.

N. KOLCOVA,
Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas juriskonsulte

Rajona kalnu tūristu trešā turiāde

SODIEN — VISPASAULES TŪRISMA DIENA

Ja kartē novilktu līniju starp Dušanbi un Samarkandu, līnijas vidusdaļā varētu atrast Fānu kalnus. Lūk, šeit arī notika rajona kalnu tūristu trešā turiāde.

Fānu kalnu tēlojumus var sameklēt ceļojumu aprakstos, par tiem var uzzināt no tūristu kartēm, taču īstenība allaž izrādās spilgtāka. Fānos iespējams veikt visu kategoriju kalnu un kāpnieku tūristu pārgājienus.

Turiādi pirmo reizi vadīja BSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs Roberts Kočkers. Organizatoriskos darbus veica tūristu klubs. Bez tam šogad notika velo un ģimeņu turiāde. Bet 30 cilvēku braucienu uz Kuriļu salām, ko vadīja rajona tūristu maršrutu kvalifikācijas priekšsēdētājs Juris Urtāns, var dēvēt par miniturīādi.

Turiādes noslēgumā grupu vadītāji apvienojās atsevišķi un veica 4. kategorijas maršrutu. Tiesa, šī kategorija nav nekas īpašs klases sportistu vidū, tomēr grūtākajās pārejās nostiepto virvju garumu var mērīt daudzos simtos metru. Tiek pārbaudīta grupas saliedētība, psiholoģiskā sagatavotība, jāprot novērtēt bīstamības pakāpi.

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas inženiera Jura Mazura vadībā kalnu tūristi izgāja plānoto maršrutu un mājās atgriezās ar dziļiem iespaidiem par pārvarētajām kalnu pārejām, straujajām kalnu upēm un ledājiem, par tadžiku un uzbeku tautu viesmīlību. Par redzēto un izjusto nu var stāstīt darba biedriem un paziņām.

Rajona kalnu tūristu trešās turiādes un tai sekojošu pārgājienu organizēšanā lielu palīdzību sniedza Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas administrācija un sabiedriskās organizācijas.

A. LĀCARS,
kalnu tūrists

Cienījamie lasītāji!

Turpinās parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem 1987. gadam. Vai jūs jau pasūtījāt rajona laikrakstu «Ļeņina Karogs»? To jūs varat izdarīt līdz 1. novembrim. Nenokavējieti!

Laimes mātes dāvinātu
Dimantiņa kamoliņu
Abiem kopā ritinot,
Ilgu mūžu nodzīvot.
(T. dz.)

Sveicam kāzu dienā AINU RUDZĪTI un RAIMONDU RIMŠU!
Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administrācija un arodkomiteja

RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu papildus uzņemšanu 1986. — 1987. mācību gadā šādās specialitātēs:

meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību, mācību laiks 1,5 gadi, mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem;

audējas;
vērpējas;
tīnējas;
lenču licējas.

Šajās specialitātēs uzņem jaunietes vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8 — 11 klašu izglītību. Mācību ilgums — 1 — 3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu.

Pēc profesionāli tehniskās skolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu mēneša algu: audējām, vērpējām, tīnējām, lenču licējām — 180 — 250 rubļi, meistaru palīgiem — 250 — 350 rubļi.

Mācības un darbs 5 dienas nedēļā. Visus audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos vai augstskolās.

Iestājoties skolā nepieciešami šādi dokumenti:
dokuments par izglītību.
dzimšanas apliecība vai pase
izziņa par veselības stāvokli
izziņa no dzīves vietas,
6 fotokartītes (3x4 cm).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. oktobrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tel. 23281.

Laimīgā nejaušība

CEĻOJUMA PIEZĪMES

MUMS, šo piezīmju autorēm, ceļojums uz tālajām, bet ļoti vilinošajām Kuriļu salām, bija laimīga nejaušība. Tūristu grupa — divdesmit septiņi preilieši un līvānieši — atšķirīga rakstura un dažādu profesiju pārstāvji āva kājas ceļojumam. Mēs pievienojāmies. Interesanti, ka šis ceļojums bija savedis kopā tādu profesiju pārstāvjus, kuri nepieciešamības gadījumā, šķiet, varētu izdzīvot pat uz vientuļas salas. Jo visi priekšnoteikumi tam bija — par bērnu labklājību rūpētos ginekologs un vecmāte, bērnu medicīnas māsa. Turpmākajām viņu gaitām sekotu bērnudārza audzinātāja, skolotājs, pat mācību daļas vadītājs. Tulks, kurš pārvalda angļu un vācu valodu, vajadzības gadījumā varētu uzsākt sarunu ar citu kontinentu iedzīvotājiem. Ja kāds sadomātu slimot, tad saņemtu kvalificētu stomatologa vai terapeita palīdzību. Mēs spētu (ja nepieciešams) palīdzēt arī sasirgušam dzīvnieku valsts pārstāvim, jo starp tūristiem bija arī veterinārārsts.

Tāda bija mūsu komanda, kas pieredzējuša grupas vadītāja ārsta Jura Urtāna vadībā izlidoja no Rīgas lidostas un laimīgi piezemējās Habarovskā. Lidojums no Maskavas līdz Habarovskai ilgst deviņas stundas. Tā kā laika starpība starp šim divām pilsētām ir astoņas stundas, tad nepaspējām vēl Maskavā sauliti apguldīt, kad Habarovskā tā atkal ausa sārta un koša. Dienvidsahalīnā bijām pēcpusdienā. Lidostu skāva migla un kalni: Tūdaļ izjutām šejienes mitro klimatu. Jūlijs šeit līdzinās mūsu vēlinam pavasarim, kad ābeles raisa savas pēdējās ziedlapas. Ziedēja ceriņi, ievas, mazdārziņos — zemenes.

Iepazīšanos ar Sahalinu sākām ar sporta laukumu «Gornij vozduh». Interesanti, ka tieši šajā sporta bāzē trenējās mūsu valsts olimpiešī, gatavojoties Saporo Olimpiskajām spēlēm. Iepriecinoši, ka katrs, kurš vien vēlas, savas brīvdienas var pavadīt sporta kompleksā, jo šeit ir kempings, vasarā — telšu pilsētiņa. Darba vietas allaž piedāvā ģimenēm ceļazimes atpūtai un sportam nedēļas nogalē.

Tikai sākotnēji liekas, ka salas iedzīvotāji ir «atrauti» no kontinenta. Nebūt nē. Viņu dzīve ir interesanta. Ir radīti visi priekšnoteikumi veseligam dzīvesveidam. Turpat izvietojušās sanatorijas ar minerālūdeņiem, ārstnieciskām dūņām, kas nebūt neatpaliek no slavenajiem dienvidu ūdeņiem. Iedzīvotāji ir nodrošināti ar tādiem deficītiem ārstniecības augiem kā arālija, termopsis, elelterekoks. Sahalinieši lepojas arī ar savu pionieru nometni, kura esot ne mazāk iemīļota kā Arteks. Ir vidējās un augstākās mācību iestādes.

Tautā allaž saka — skarbā Sahalinas daba. Jā. To var sacīt par šejienes vasaru, pavasari, rudeni. Bieži līst, mitrs, gadās arī taifūni, zemestrīces. Toties ziemas šeit esot ļoti saulainas. Salu apskalo divas jūras — Ohotskas un Japāņu. Pēdējā slavena ar savu sāļo ūdeni (ūdens ir 13 reizes sāļāks nekā Baltijas jūrā). Sahalinas apgabalā ir 16 tūkstoši ezeru.

Krāšņa, eksotiska likās Lielās Kuriļu grēdas Kunašira sala. Uz to mūs aizvizināja tvaikonis. Ik pa brīdim ceļojumu pavadīja delfīnu bari, gadījās arī pa kādai rijīgai haizivij.

Sala ir interesanta ne vien ar savu dabas daudzveidību, bet arī ar ģeogrāfisko izvietojumu. No Japānas to šķir tikai 20 kilometri. Lai arī klimats paskarbs, taču aug bambuss. Tiesa, augs šeit nav tik varens kā tā tropu brālis, taču mūsu uztverē pietiekami apjomīgs. Bambuss ir diezgan iecienīts iztikas līdzeklis lāču ēdienkartē. Aug arī liānveidīgo dzimtu pārstāvji, piemēram, citronliāna, meža vīnogulāji, bīstamā liāna — ipritka. No tās lapas pieskāriena var iegūt ilgi nedzīstošu apdegumu. Gadījās redzēt zēnu, kurš savas neuzmanības dēļ bija pieskāries augam.

Uz salas atrodas trīs vulkāni. Golovkina vulkāna krāteri (pēdējais izvirdums šeit bijis pirms 20 tūkstošiem gadu) divas dienas atradās mūsu nometne. Krāteri ir izveidojušies divi ezeri — Ķipjačij un Gorjačij. Pirmajā ūdens burliski vārās, bet otrajā ir ledaini aukstš.

Pabijām pie dabīgā rodona avota, kas atrodas jūras krastā. Izbaudījām karsto ūdeņu avotu. Pat pārliecinājāmies par šo ūdeņu ārstnieciskajām spējām. Diemžēl neizdevās redzēt izdaudzināto lašu nārstu, jo šovasar tas aizkavējās. Arī miermīlīgie Kuriļu lāči nometnes vietu esot apciemojuši dienu pēc mūsu aizbraukšanas. Tikšanās prieku ar Kuriļiem vairoja šejienes cilvēki: atsaucīgi, izpalīdzīgi.

I. MURNIECE,
V. RUBENE,
rajona centrālās slimnīcas ārstes

Sēņu laikā.

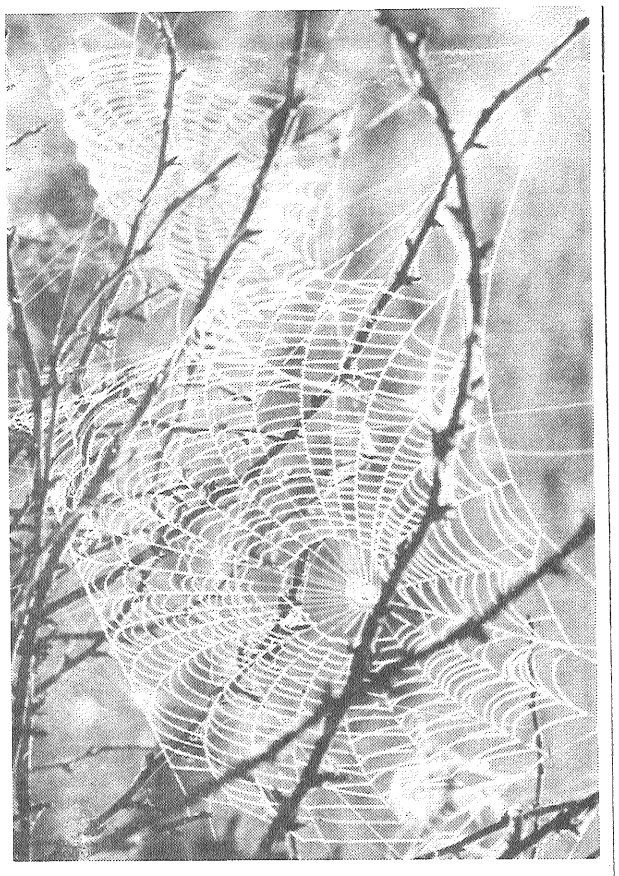

Rudens motīvs. K. GAILUMA foto

Kā veicās ūdensslēpotājiem?

No 11. līdz 14. septembrim Kijevā notika PSRS Tautu spartakiādes sacensības ūdensslēpošanā. Republikas izlases komandas sastāvā bija preilieši Diāna Kokina, Ingus Buks, Valdis Ivanāns un Raisa Ivanāne. Kopā ar viņiem republikas godu aizstāvēja rīdzinieki Gundars un Ģints Ruņģi.

Komandu cīņā (piedalījās astoņas izlases) mūsu republikas ūdensslēpotāji ierindojās piektajā vietā. Individuāli labāko rezultātu slalomā uzrādīja Ģints Ruņģis (3. — 4. vieta), Ingus Buks — septītajā, bet Diāna Kokina — astotajā vietā. Atzīstamu rezultātu guva Valdis Ivanāns, kurš lēkšanā no tramplīna sasniedza 40,3 metrus. Tas ir sportista personīgais un arī republikas rekords. Jāpiebilst, ka, lecot ar parastajām koka slēpēm, kādas pagaidām ir Valdim, tik tāls lēciens ne katram ūdensslēpotājam ir pa spēkam.

J. KOKINS,
ūdensslēpošanas treneris

K. MARKSA KOLHOZAM
vajadzīgi
slaucamo govju kompleksa vadītājs(a),
iecirkņa zootehniķi,
slaucējas.

Apgādā ar dzīvojamo platību. Kolhozā ir bērnudārzs, skola, ēdnīca. Vēlami ģimenes cilvēki.

Kolhoza valde

Tu mācīji mūs cauri šķēršļiem lauzties,
Par to — paldies tev, tēt.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Leontīnai Bivmanei sakarā ar TĒVA nāvi.

Siera rūpnīcas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Antoņinai Kivleniecei sakarā ar TĒVA nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 339 eks. (latv. val. 9606 eks., krievu val. 3 733 eks.)

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Pas. 1136.